

En bloc cap a Madrid

EL TEMPS

La coalició Compromís ha fet història enviant un diputat al Congrés espanyol. Joan Baldoví, militant del Bloc i ex-alcalde de Sueca, ocuparà un escó a Madrid justament en el moment més dolç del nacionalisme valencià, quan l'aliança amb els ecosocialistes d'Iniciativa i Esquerra Ecologista s'ha demostrat providencial. Mariano Rajoy en sentirà parlar.

De nacionalistes valencians, Mariano Rajoy amb prou feines si sabria esmentar Vicente González Lizondo, aquell home baixet i grassonet que el 5 de desembre del 1989, durant la tercera investidura de Felipe González, va sotmetre el president espanyol a un exercici d'estoïcisme visceral.

“Quan acabeu d’arruïnar Alacant, Castelló i València, haureu arruïnat Espanya definitivament”, li va etzibar Lizondo amb una taronja a la mà. En baixant de la trona, li la deixà a l’escó, i Felipe González encara ho recorda com un dels episodis més grotescos que va viure en la seua llarga vida parlamentària.

Rajoy tenia 34 anys i acabava d’abandonar el registre de la propietat de Santa Pola –de què encara és titular– per a retornar a la cambra baixa espanyola, on havia passat fugaçment l’any 1986. José María Aznar l’havia inclòs a les llistes del 1989 malgrat que el gallec no era de la seua corda, i Rajoy, que havia conegut

Mònica Oltra, portaveu adjunta de Compromís a les Corts, celebra amb Joan Baldoví l'accés d'aquest últim al Congrés dels Diputats.

de prop l'anomenada *batalla de València* perquè hi havia fet el servei militar als anys més convulsos, entenia que allò de Lizondo era el *nacionalisme valencià*.

A la dècada que havia transcorregut des que s'havia llicenciat com a soldat, el PSPV s'havia erigit en el partit hegemònic del País Valencià, que era un dels principals graners de vot del PSOE. La nacionalista Unitat del Poble Valencià (UPV) –als antípodes ideològics dels regionalistes d'Unió Valenciana (UV) que liderava Lizondo– sobrevivia als ajuntaments de les comarques més catalanoparlants i havia accedit a les Corts mitjançant una coalició amb Esquerra Unida que durà poc.

El Mariano Rajoy que ara serà investit president espanyol comprovarà que, en tot aquest temps, el País Valencià ha canviat bastant. El PSPV-PSOE s'ha ensorrat, UV és morta, el PP ha engolit fins l'última víscera regionalista i Compromís –on es destaca l'antiga UPV, avui Bloc Nacionalista Valencià– ha passat a ser una força ben consolidada, amb vora 400 regidors, dos diputats provincials,

sis al parlament valencià i un al Congrés espanyol. Joan Baldoví, ex-alcalde de Sueca (Ribera Baixa), aconseguia la seua acta a Madrid el proppassat 20 de novembre, després de superar els 85.000 vots a la circumscripció de València. És la primera ocasió en què el nacionalisme d'arrel fusteriana envia un representant a la carrera de San Jerónimo sense que aquest depenga de cap força externa. La UCD hi va tenir un altre suecà, Francesc de Paula Burguera, i Agustí Cerdà va seure al Congrés sota les sigles d'ERC per la demarcació de Barcelona, però aquesta és la primera ocasió en què els valencians –amb els seus vots– escullen un diputat nacionalista d'una força no inclosa en cap marca espanyola.

Perquè, per bé que la coalició Compromís –integrada pel Bloc, Iniciativa del Poble Valencià i Esquerra Ecologista– va arribar a un acord amb l'ecologista Equo per tal de representar-los al País Valencià, la marca preponderant ha estat la de Compromís. Equo, que no ha obtingut cap diputat enlloc de l'estat, farà servir Baldoví per a transmetre les seues

iniciatives, però aquest sobretot vetllarà per a defensar els interessos valencians.

I ho farà d'una manera molt diferent de la que caracteritzava Lizondo. No sols per les formes, sinó sobretot pel contingut. De fet, les primeres converses amb la resta de formacions que integraran el grup mixt han confirmat la bona sintonia que hi ha –per a posar-ne dos exemples– amb el BNG i Geroa Bai, la coalició navarresa encapçalada per Uxue Barkos. Res a veure amb aquella UV que seia al costat del Partit Aragonès Regionalista (PAR), el Partit Andalusista (PA) o Unitat Alabesa (UA), clarament conservadors i amb un discurs territorial no gens incòmode per al partit governant.

Compromís havia de retindre dos de cada tres vots que havia obtingut als comicis del maig per la circumscripció de València, una fita que el 20 de novembre va aconseguir després de no pocs patiments. Les enquestes a peu d'urna informaven que els nacionalistes es disputaven amb UPyD l'últim escó en joc, un pronòstic que el recompte féu miques.

PRATS I CAMPS

Carles Mulet:
“Baldoví ha de ser el representant d’Equo, no sols el de Compromís”

La sagnia socialista ha estat tan notable que la transfusió ha reviscolat Esquerra Unida –que l’any 2008 s’havia quedat fora, per primera vegada– i ha permès que UPyD i Compromís, dos grups fins ara inèdits, també tinguen representació al Congrés. Tan sols les circumscripcions de València i Barcelona envien cinc partits a Madrid, una diversitat que en el cas valencià encara és més significativa: escull 13 escons, i Barcelona 31.

A fer què? A una coalició amb una base tan municipalista com la de Compromís se li presenta una ocasió d’or per tal de traslladar a Madrid algunes demandes que els diputats populars i socialistes no hi han portat o que hi han defensat de manera poc entusiasta.

La majoria absoluta del PP no deixa gaire marge de maniobra a Compromís, que tampoc no comptarà amb grup propi ni tindrà, per tant, una excessiva capacitat de pressió. Siga com siga, és molt previsible que hi haja una allau de preguntes i d’iniciatives parlamentàries provinents del País Valencià, de cap a cap.

Amb l’objectiu d’avançar-ne algunes, EL TEMPS ha parlat amb destacats referents locals de la coalició que han valorat la importància de tenir Joan Baldoví al

PRATS I CAMPS

Enric Nomdedéu:
“Cal prioritzar l’eix nacional: fa més de 70 anys que no el visualitzem”

parlament espanyol i quines són les línies mestres que haurien de guiar la seua feina de diputat.

Enric Nomdedéu, regidor a Castelló de la Plana i diputat provincial, espera que Baldoví “prioritze l’eix nacional, perquè ja fa més de 70 anys que no hem estat capaços de visualitzar el País Valencià com a país, cosa que ara sí que passarà”. “Ara –continua–: no podem anar-hi només a fer folklore, sinó que hem de posar negre sobre blanc els problemes que tenim com a país, començant per les infraestructures.” En aquest sentit, Nomdedéu avisa que “hem d’estar amatents perquè el corredor mediterrani es duga a terme; la Unió Europea l’ha considerat prioritari i molts es pensen que ja el tenim lligat i ben lligat, però no; de fet, el PP encara no n’ha garantit l’execució”.

Més enllà d’això, Nomdedéu reclama “la defensa de la sostenibilitat nacional, que ha de ser-ho econòmica, ecològica i social”. “El nostre model productiu s’ha esgotat i és l’hora de fer guanyar valor al territori”, afegix. Pel que respecta a la capital de la Plana, en destaca “els problemes al servei de rodalia, perquè només hi ha dos trens que ens connecten amb les comarques del nord, un despropòsit absolut que ha obligat la Diputació

PRATS I CAMPS

Jordi Sebastià:
“Ha de ser una veu incòmoda per als partits d’obediència espanyola”

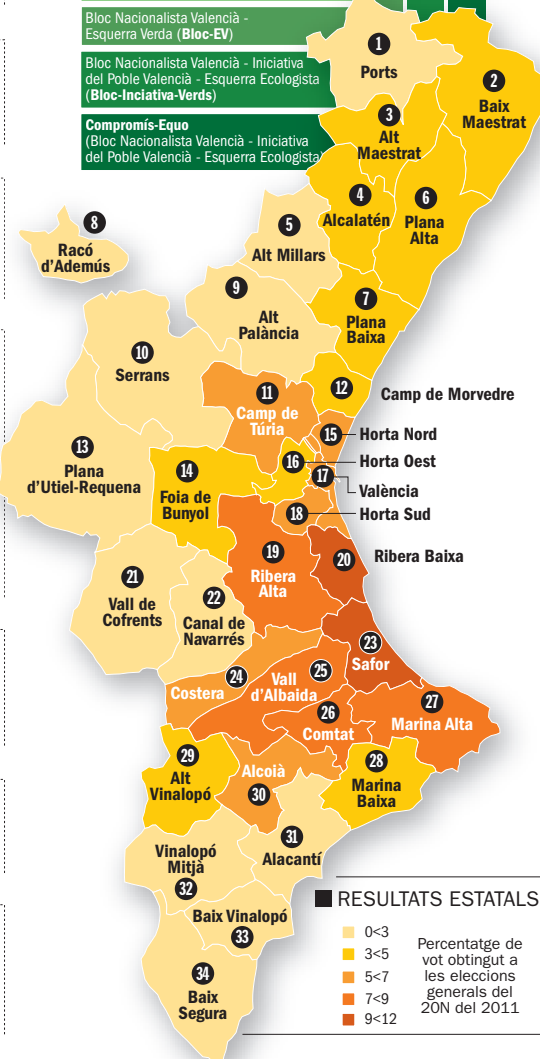
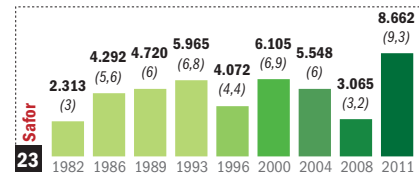
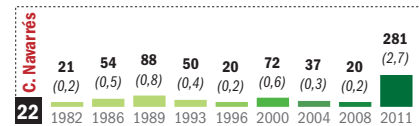
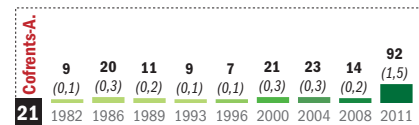
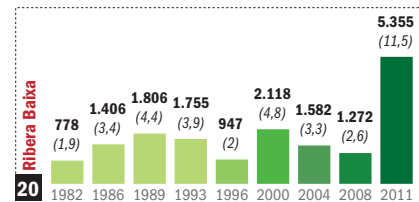
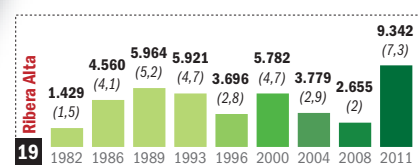
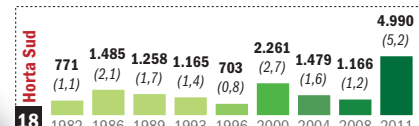
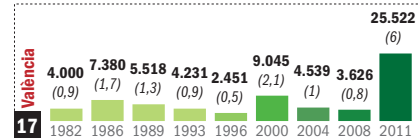
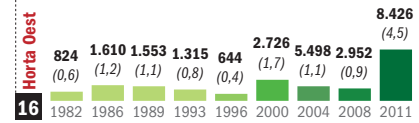
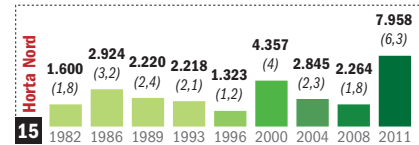
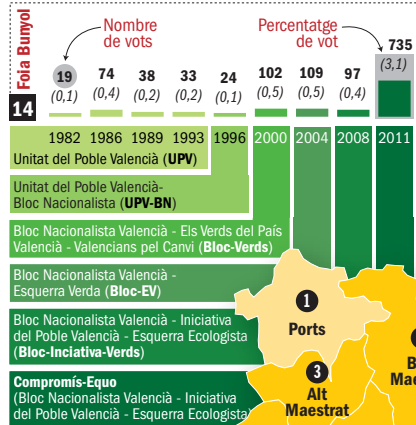
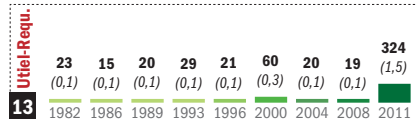
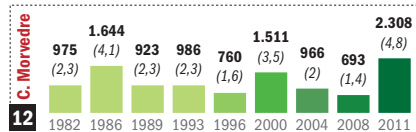
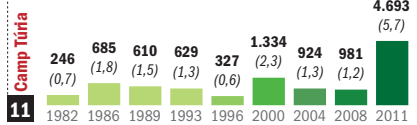
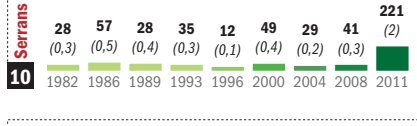
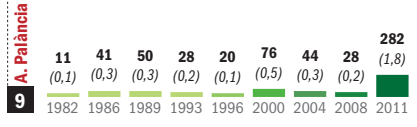
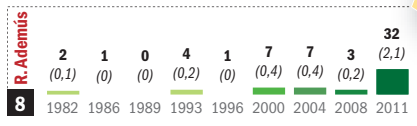
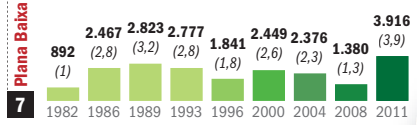
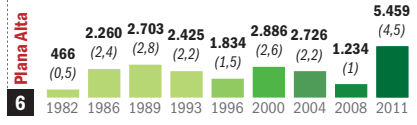
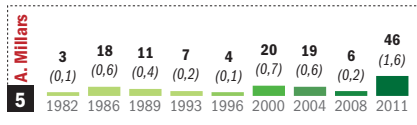
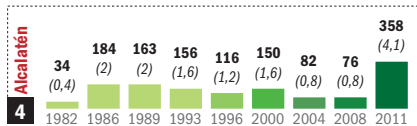
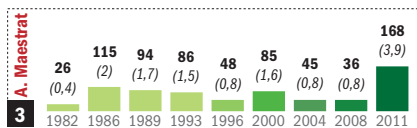
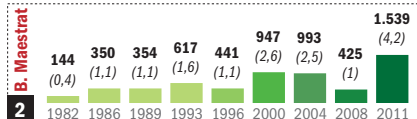
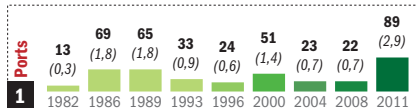
a posar autobusos perquè els alumnes de Vinaròs o Benicàssim vinguin a la universitat”. Un últim desig és “l’entrestament de les obres entre Vinaròs i l’Aragó, aturades de fa dos anys”.

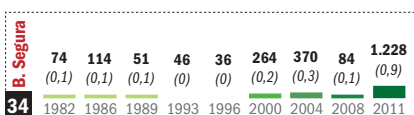
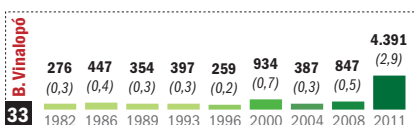
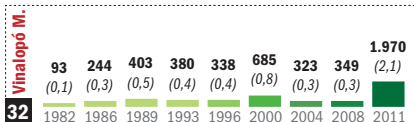
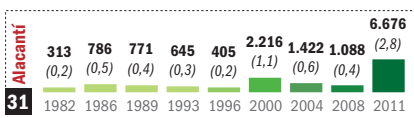
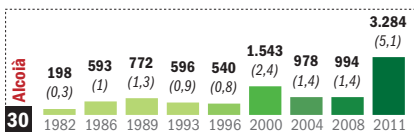
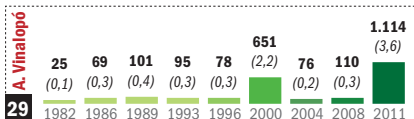
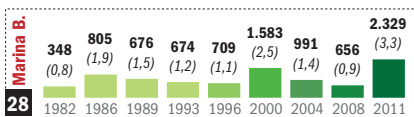
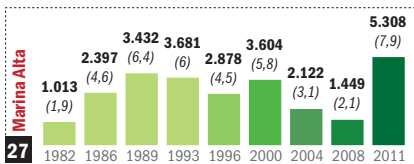
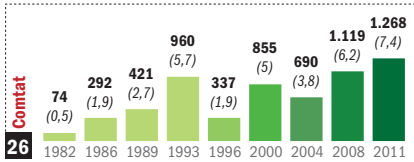
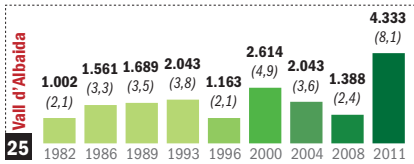
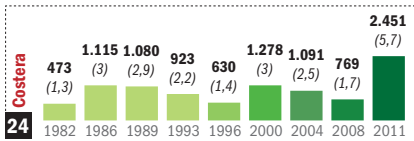
Carles Mulet, regidor a Cabanes (Plana Alta) i representant d’Iniciativa, anhela que Baldoví “no siga únicament el referent de Compromís, sinó també de l’espai plural de l’esquerra que aixopluga Equo”. “Vam fer una aposta, ens vam presentar amb ells, i ara els hem d’ajudar tant com puguem, perquè ningú més que nosaltres no ha obtingut representació al Congrés”, explica Mulet, que voldria “un Baldoví semblant a Mònica Oltra, capaç de parlar dels problemes que ens afecten com a valencians però que no deixi de costar aquelles propostes en clau d’estat que ens puguen fer trencar el sostre comunicatiu valencià”.

També fa esment del “dèficit d’infraestructures” que pateixen les comarques castellonenques, “una de les banderes del PP d’ací contra el PSOE perquè això depenia de Renfe; veurem què fan ara ells”. Mulet demana l’acabament de la carretera CV10, que avui acaba a l’aeroport sense avions de Vilanova d’Alcolea, i “l’execució de l’A68 que ha d’unir Morella amb Vinaròs, que no s’ha iniciat tot

Compromís trenca el sostre

Fins ara, el millor resultat del Bloc Nacionalista Valencià –l'antiga Unitat del Poble Valencià– en uns comicis estatals havia estat el de l'any 2000, un 2,4% que ara han multiplicat per dos, fins a vorejar el 4,9%. És a la circumscripció de València, la que ha escollit com a diputat Joan Baldoví, on l'augment resulta més notable: el 3% del 2000 i l'1,3% del 2008 han quedat ridiculitzats al costat del resultat del 20N: un 6,1%.

Font: Axiu Històric Electoral de la Generalitat Valenciana // Gràfic: V.Prieto

Vicent Beguer:
“Ens cal el corredor mediterrani i soterrar les vies del vell camí reial”

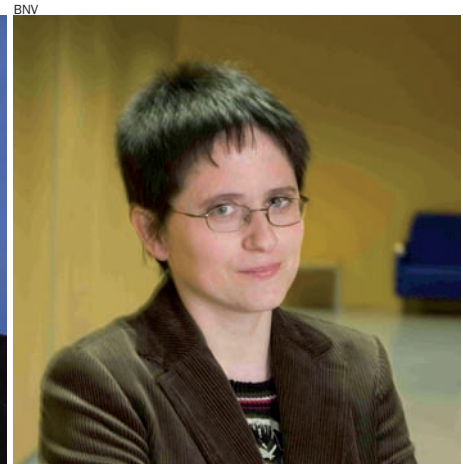
i ser molt important per l'atractiu turístic de la zona”. Mulet té clar que “Baldoví redactarà moltes proposicions al Congrés, com féu Joan Herrera, que trametia totes les nostres demandes”.

L'àrea metropolitana. L'alcalde de Burjassot (Horta), Jordi Sebastià, confia que la veu de Baldoví “siga nítidament valencianista, incòmoda per als partits d'obediència espanyola”. “Presentarà les exigències d'aquells valencians que fins ara no s'hi sentien representats, entre els quals tot d'empresaris”, afirma, “i com a batlle que ha estat no li passarà per alt el finançament municipal, una qüestió urgent com poques, atès l'endeutament que pateixen tantíssimes poblacions”.

Sebastià assenyala igualment “la reforma de la llei electoral, el manteniment de l'estat del benestar, el desmantellament de la central nuclear de Cofrents i l'augment de les subvencions a les energies alternatives” com a eixos prioritaris. De Burjassot estant, no pot deixar de demanar ajuda “per a la rehabilitació del monument nacional de les Sitges”, situat al seu municipi però dependent de l'Ajuntament de València, l'alcaldesa del qual no hi mostra gaire interès.

La regidora de Cultura i Seguretat Ciutadana d'Alboraia (Horta), Àngels

Àngels Belloch:
“L'activitat dels diputats valencians era ben escassa. Ara canviarà”

Belloch, para atenció en “la presència mediàtica” i en el fet que, “com a poble valencià, hi serem molt més presents”. “L'activitat dels diputats valencians que hi havia fins ara era ben escassa”, diu. “Instarem l'estat a dotar Alboraia d'unes infraestructures sanitàries i educatives òptimes”, atesa la inacció de la Generalitat, i “a mantenir la línia d'autobusos amb València”, que Barberà vol eliminar.

Al sud del cap i casal hi ha Torrent, on exerceix de regidor Vicent Beguer. “Sabem que l'estat és bastant centralista i que allò que no passa a Madrid acostuma a no existir, però espere que a partir d'ara se'n parle més, del País Valencià —diu—, sobretot perquè tindrem més oportunitats d'aparèixer a la televisió, que és l'únic mitjà de comunicació que consumeixen moltes persones.” Beguer remarca la importància d'aprovar una nova llei de finançament local, “quelcom que Baldoví sap molt bé”, i insisteix a reformar la llei electoral, “perquè no pot ser que el PP, amb un 44% dels vots, ocupe el 55% dels escons”. El regidor torrentí no s'oblida de “la necessitat de vigilar la bona evolució del corredor mediterrani” i para atenció en “el soterrament de la via fèrria que uneix València amb Silla, el vell camí reial, i la connexió Gandia-Dénia, una altra rêmora inexplicable”.

EL TEMPS

Francesc Salom:
“L’AP7 és clau: ara paguem per a anar cap al nord i per a anar cap al sud”

Encara una mica més al sud, a la Ribera Alta, trobem Carcaixent, on la coalició Compromís, encapçalada per Francesc Salom, ha deixat enrere els socialistes i, amb cinc actes, hi ha esdevingut la segona força. “A partir d’ara hem de demostrar que servim d’alguna cosa més que per a treballar als ajuntaments”, rebla. Pensa que Baldoví serà “un gran altaveu de la coalició” en un indret com Madrid, “on es decideixen les polítiques d’estat que després afecten tant les nostres comarques”. I, com els seus companys, assenyala les connexions ferroviàries com a gran repte, especialment “l’accessibilitat de les estacions i la millora de les línies que arrossegueu mancances, com ara la que enllaça Xàtiva i Alcoi”. Hi afegeix l’autopista de peatge AP7, “una altra qüestió bàsica, perquè som dels pocs que hem de pagar tant si volem anar cap al nord com si volem anar cap al sud”.

Salom apunta l’aigua com un altre element a tenir en compte, a fi de “fer-ne un bon ús agrícola i no destinar-la a projectes especuladors que arrasen el territori”. Encara recorda quan, a l’anterior etapa de govern del PP a l’estat, el ministre Jaume Matas visità Carcaixent per tal d’anunciar unes obres que apaivagarien els efectes de les pluges torrencials. Encara no s’han fet. “Baldo és de la Ribera

EL TEMPS

Albert Caturla:
“El pare de Pajín va modificar el pla parcial de Sant Joan per a fer l’A70”

i coneix molt bé la nostra problemàtica crònica amb els regadius i les inundacions”, sentència.

El sud. A Sant Joan d’Alacant, el regidor Albert Caturla encara se’n fa creus, que Compromís tinga un diputat a Madrid. “Els darrers anys ens hem fet un fart d’enviar peticions referents al nou centre de salut, les carreteres i la depuradora –observa–, però ni els diputats del PP ni els del PSOE no ens feien gaire cas, allà.” “En realitat –afegeix– cap no va fer ni una sola pregunta transcendent sobre la circumscripció per què havien estat escollits.” Segons Caturla, l’entrada de Baldoví a l’hemicicle “no sols li permetrà de parlar, sinó que obligarà la resta a prendre posició”. “Tenim l’experiència de les Corts, que són la corretja de transmissió de moltes de les nostres reivindicacions”, recorda.

“L’A70 serà un dels temes en què serem més bel·ligerants. El pare de Leire Pajín [José María Pajín, fins ara assessor de la subdelegació del govern espanyol a Alacant] va pressionar perquè es modificara el pla parcial de Sant Joan, una batalla que hem perdut en part, però que ara defensarem al Congrés aferrissadament”, reprèn Caturla. L’altre tema estrella serà “la depuració i el tractament

EL TEMPS

Ignasi Bellido:
“L’economia especulativa ha de donar pas a una de productiva i verda”

dels residus: ara com ara, per la manca de pressupost, no s’han conclòs les obres que n’adequarien l’ús, i llancem l’aigua depurada a la mar alhora que s’exigeixen transvasaments”.

Ignasi Bellido, secretari comarcal del Bloc a l’Alacantí, insisteix que la presència de Baldoví “farà visibles les comarques alacantines, a diferència d’això que ha passat fins ara”. I n’explicita tres objectius clars: la reforma de la llei electoral “a través del referèndum Baldoví”, la dació en pagament de la hipoteca i el canvi de model productiu, “per tal de passar de l’economia especulativa a una de productiva i verda”. “La gestió del PP ens possibilitarà de mostrar-nos-hi contraris i esdevenir una oposició clara, com ja ha passat a les Corts; tot plegat ens farà ser una alternativa de poder al PP d’ací a poc temps”, avança Bellido.

Finalment, Rafael Carbonell, vice-alcalde d’Alcoi i una de les grans sorpreses de la nit electoral del 22 de maig, reconeix que “si ens hagueren dit ara fa quatre anys que tindríem un diputat al Congrés, no ens ho hauríem cregut”. Per això mateix ell posa l’accent en el fet que “Compromís és molt més que no el Bloc: representa el nacionalisme valencià progressista i ha seduït sensibilitats que abans no s’hi sentien afins”, expressa,

EL TEMPS

Rafael Carbonell: “L’Alcoià i el Comtat som les grans oblidades, una mena d’illa”

per bé que “Baldoví encarna a la perfecció el valencianisme del segle XXI i ens resultarà molt útil als regidors del País Valencià perquè ha mamat la política de proximitat”. “Els 33 diputats del PP i del PSOE que hi havia fins ara no ens servien gairebé de res, però amb Baldoví les coses canvien: serà l’únic que tindrà com a prioritat primera el nostre país, tot defensant-ne els interessos nacionals i socials”. Carbonell troba que “l’Alcoià i el Comtat som les grans oblidades, patim unes mancances enormes en matèria d’infraestructures que ens han convertit en una mena d’illa, com ho exemplifica la línia Xàtiva-Alcoi; la conselleria i el ministeri corresponents se n’han acusat mútuament, però a partir d’ara, que són d’un mateix color, no hi haurà excuses”. Carbonell proposarà de “defensar l’agricultura i la indústria tradicional –el tèxtil, sobretot– i apostar alhora per la innovació tecnològica aplicada a totes dues”.

El memorial de greuges que començarà a redactar Baldoví en accedir a l’hemicicle amenaça d’ocupar diversos toms. Fins el 2015 residirà a Madrid la meitat de la setmana, però segurament no tindrà temps de visitar el Prado ni el Retiro. D’ociós, no ho estarà gens.

Victor Maceda

“Ja n’hi ha prou d’anar a Madrid a dir ‘sí, Bwana’”

“Només em faltava això! València també envia al Congrés nacionalistes radicals d’esquerrres!” Això pensarà Rajoy quan us escolte des de l’escó.

—Doncs sí, li ixen bolets de totes bandes. Sóc una persona que aspira a arribar a acords, sempre que beneficien la majoria dels valencians, però si Rajoy aplica les polítiques que ja ha posat en pràctica el PP valencià, serem un granet molt molest. Volem fer-nos notar i que els problemes dels valencians siguin ben presents a Madrid. Fins i tot n’hi ha que ja avisen que hi aniran a fer política espanyola [Toni Cantó, el diputat electe d’UPyD per València, ha afirmat que “no diré ara que treballaré pels valencians ni que faré de valencianista, treballaré pels interessos de tota la nació”], cosa que em sembla indecent. Desentendre-se’n d’aquesta manera, és una estafa als seus electors valencians. Jo també faré política estatal, però tinc un contracte amb els meus votants, que són els valencians.

—La nit electoral vau exclamar: “¡Mariano, prepárate!”

—És que hi ha tot de qüestions pendents, la primera de les quals el finançament. El PP hi ha insistit molt a les Corts valencianes, com també amb el deute històric. “Mariano, mira què et diuen els teus propis companys de partit; Mariano, si fas retallades als serveis bàsics, ens tindreu en contra, i Mariano, és l’hora de canviar la llei electoral: el vot dels valencians ha de valer tant com el dels castellano-lleonesos.” Haurà de prendre decisions, s’haurà de mullar, i serem molt bel·ligerants en tot allò que ataque les classes humils i els valencians.

—El sistema de finançament va ser reformat fa poc. És plausible que ara Rajoy el retoque a fons?

—No ho sé, però si més no hem de denunciar-ho ací i allà. Serem implacables, però no victimistes: volem justícia, la solidaritat ben entesa. No podem ser a

L’ex-alcalde de Sueca Joan Baldoví serà el diputat de Compromís al Congrés espanyol. Avisa que “serem un granet molt molest per a Rajoy” i que “serem implacables però no victimistes”. “Només demanem justícia”, diu.

la cua de l’estat en finançament per habitant, cal que canvie alguna cosa. Camps mateix deia que, amb un finançament adequat a la població, el dèficit de la Generalitat seria un 60% inferior.

—El PP governa Extremadura, les dues Castelles i és a tocar del poder andalús. Us l’imagineu reformant ara el model de finançament?

—No crec que vulga encetar aquest meló, però hem de deixar clar que el PP s’endú el 53% dels vots dels valencians i després no fa el que toca: reivindicar els interessos dels seus ciutadans. Si no actuen així, serà una gran estafa que haurem de fer palesa.

—El deute històric és un altre gran cavall de batalla del PP valencià. El xifren en més de 8.000 milions d’euros i costa de creure que tant Rajoy com Angela Merkel el resolguen.

—També costarà molt, sí, però si no encetem aquest debat, mai no ens en sortirem. Ja n’hi ha prou d’anar a Madrid a prémer un botó i dir “sí, Bwana”. És hora que algú els diga que volem ser com tots. No volem ser més que ningú, però tampoc menys. No es tracta de fer victimitisme, només demanem justícia.